

عنوان مقاله:

اثربخشی تحلیل رفتار متقابل بر خودتمایز یافتگی و تعارضات زناشویی زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره خانواده

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی آسیب های اجتماعی و روانی با تاکید بر علوم رفتاری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

زهرا بدر - کارشناسی ارشد روانشناسی شخصیت، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آشتیان، ایران

خلاصه مقاله:

سال های اخیر، مشاهده گزارش های آماری از میزان نرخ فزاینده طلاق در ایران، باعث شده است تا مطالعات بیشتری در راستای رفع عوامل زمینه ای برای بروز این پدیده صورت گیرد. یکی از موضوعاتی که اخیر مورد توجه محققان قرار گرفته است، نقش و تاثیر رویکرد تحلیل رفتار متقابل می باشد. بر همین اساس مطالعه حاضر با هدف تعیین اثربخشی تحلیل رفتار متقابل بر خودتمایز یافتگی و تعارضات زناشویی زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره خانواده انجام شد. این پژوهش از نوع توصیفی (نیمه آزمایشی) بود که به شیوه پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل و با گمارش تصادفی و مرحله ی پیگیری انجام شد. جامعه آماری را زنان متأهل مراجعه کننده به مراکز مشاوره ای و بهداشت و درمان شهر کرج در سال ۱۳۹۹ تشکیل داد. حجم نمونه در پژوهش آزمایشی بسنده و نابسنده با استفاده از جدول کوهن با اندازه اثر ۱۴ و توان ۰/۸ برای دو گروه معادل ۳۰ نفر محاسبه شد. نمونه پژوهش به صورت جایگزین تصادفی، آزمودنی ها در دو گروه آزمایشی و گواه قرار داده شدند که ۱۵ نفر گروه آزمایشی و ۱۵ نفر گروه گواه بصورت همتا هستند. در این تحقیق گروه آزمایش مداخلات مربوط به روش تحلیل روابط متقابل را در طی ۱۰ جلسه یک ساعته به صورت دو جلسه در هفته در مدت ۲ ماه دریافت نمودند. در حالی که گروه گواه در طول فرایند پژوهش این مداخلات را دریافت نمی کنند. نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیره نشان داد آموزش رفتار متقابل موجب کاهش تعارضات زناشویی و خودتمایز یافتگی فرد به شکل معناداری می شود ($P < 0.05$).

کلمات کلیدی:

تحلیل رفتار متقابل، خودتمایز یافتگی، تعارضات زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1412304>

